



BOVEN: Bovenaan de kampkeuken en daaronder Ed van Weert, de kok. Drinkwater moest in melkbussen worden aangevoerd. HGK werkkamp Winterswijk-Huppel, 1960.

RECHTS: Verzamelen in de 'Dingdener Glimmerton', ontsloten in de beekwand van de Königsbach, te Dingden In het midden Martin Cadée, rechts daarvan Maarten. HGK werkkamp Winterswijk-Huppel, 1960.



## Oerhistorie van de WTKG

Maarten van den Bosch<sup>1</sup> en Arie W. Janssen<sup>2</sup>

### De NJN-achtergrond

De Werkgroep voor Tertiaire en Kwartaire Geologie heeft haar wortels in de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie (NJV), in de periode 1958-1963. De NJV was (en is) een landelijke vereniging van jongeren tussen 12 en 23 (tegenwoordig 25) jaar oud. Na die leeftijd werd je 'oude sok' en kon je geen lid meer zijn, op z'n best nog een keer excursie- of kampleider. Om regionale activiteiten mogelijk te maken was de vereniging onderverdeeld in districten, die in de grote steden waren opgesplitst in afdelingen. Landelijk waren er werkgroepen voor de verschillende 'vak'-gebieden in de natuurlijke historie; daar komt in de WTKG de aanduiding Werkgroep vandaan. Zo was er bijvoorbeeld de Vogelwerkgroep, de Insectenwerkgroep, enz. De Geologiewerkgroep (GWG) was rond 1959 niet erg actief meer omdat sturende leden zoals Bert Boekschoten, Thijs Freudenthal en anderen al enige tijd oude sok waren of binnenkort zouden worden.

Per district waren er ook dergelijke onderzoeksgroepjes, die kaders genoemd werden. Zo was er tussen pakweg 1955 en 1962 in district 6 (Den Haag en omgeving) het Strandkader onder leiding van Karel A.G. de Jong, in het NJV-leven Kaggeltje genoemd. Binnen dit groepje van zo'n 10 of 15 jongeren ontstond specifieke interesse voor geologie en paleontologie. Dit werd aangewakkerd door de toen beschikbare schelphopen bij de kalkbranderijen in Den Briel, met fossiel materiaal uit de Westerschelde en in Noordwijk, met materiaal afkomstig uit de omgeving van Terschelling, waaronder veel Eemienfossielen. Deze kalkbranderijen waren vanuit Den Haag nog makkelijk per fiets bereikbaar. Uit dit groepje ontstond uiteindelijk het Haagse Geologiekader (HGK), waarvan Maarten van den Bosch kaderleider werd, zoals dat werd genoemd. Dit groepje heeft bestaan vanaf de zomer van 1959 tot en met de zomer van 1963.



BOVEN: Kampgeld betalen aan de kok, Geertje Spaink, met links Ed de Vogel en helemaal rechts Rob Hamstra. HGK werkkamp Winterswijk-Huppel, 1962.

ONDER: Rob Hamstra bij de gegraven ontsluiting te Eibergen-Ticheloven. HGK werkkamp Winterswijk-Huppel, 1962.



Al snel kwam er ook interesse van NJN-leden uit omliggende districten, zoals Amsterdam en Rotterdam, doordat de landelijke Geologiewerkgroep steeds minder actief werd. Zo sloot in februari 1961 Arie Janssen, die al in 1960 'ouwe sok' was geworden, zich aan als donateur, nadat hij in de NJN-kelder een lezing voor het Geologiekader had verzorgd.

Er werden activiteiten georganiseerd, zoals op 1 en 2 oktober 1960 het Eemweekend, bij Dick Blokker thuis in Amsterdam. Langs deze route kwam er ook contact met Tom Meijer, die echter nooit lid is geworden. Regelmatig waren er excursies, meest op zondag, vaak naar Noordwijk. Voorts waren er de zomerkampen, de werkkampen, bij Winterswijk.

Hans Metz, Eddy de Vogel, Martin en Gerhard Cadée zijn enkele bekende leden van de 23 die eind 1960 actief waren, waarmee we de anderen niet tekort willen doen. Gerhard schreef regelmatig artikeltjes over de Noordwijkse schelp-hopen in het gestencilde krantje *Selachii*, waarvan tussen januari 1960 en de zomer van 1963 15 afleveringen verschenen. Deze werden gestencild op een antieke Edison-Dick machine uit ca. 1915! Van deze *Selachii*'s heeft Maarten van den Bosch nog een complete serie in de kast staan, en dit historische verhaal is daar deels op gebaseerd. Overigens toont de naam van het blad de honger naar haaiantanden, waaronder hij zelf leed.

### Werkkampen

In de zomer van 1960 werd in het eerste werkkamp bij Winterswijk de ontsluiting Stemerdingbrug teruggevonden en weer toegankelijk gemaakt. Ook de vindplaats bij de watermolen bij Dingden in Duitsland werd veelvuldig bezocht. In de jaren daarna werd geprobeerd om klassieke vindplaatsen in het oosten van Nederland en in het Duitse grensgebied terug te vinden, waarmee de latere WTKG nog jaren doorworstelde. Vooral Martin Cadée was daarin actief omdat hij, geboren in Haaksbergen, de streek goed kende. De werkkampen werden ook bezocht door geïnteresseerden van buiten het Geologiekader, zoals Tom Meijer en vanaf 1961 ook door Arie Janssen.

De kampen waren nog ouderwets primitief: wild kamperen in tenten op een daarvoor niet ingericht, afgelegen natuurtrein, waarvoor steeds weer vergunning door de gemeente Winterswijk werd verleend, op voorwaarde dat er een deelnemerslijst werd overlegd. Voorzieningen zoals toilet (op z'n NJN's 'de tijger' genoemd) en kookgelegenheid werden zelf aangelegd. De kok, die ook de inkoop moest regelen, werd van buiten ingehuurd en kreeg in ruil voor de goede zorg een gratis kampverblijf met het gezin aangeboden. Iedereen kwam met de fiets of brommer en soms per trein.

Er werden iedere dag lange fietstochten gemaakt, tientallen kilometers, naar Ootmarsum, Dingden en verder Duitsland in. Zo kwam het regelmatig voor dat de fietsexcursie vanuit Dingden te laat was om de grenspost in het Woold voor 10 uur in de avond te halen. De bromfietzers gingen dan voor-

uit, om vlak voor sluitingstijd van de Duitse douaniers de sleutel van het fietserspoortje te krijgen. Die werd na aankomst van de fietsersgroep (soms na 11 uur) in de brievenbus van het kantoor gedaan. Wat een vertrouwen overigens!

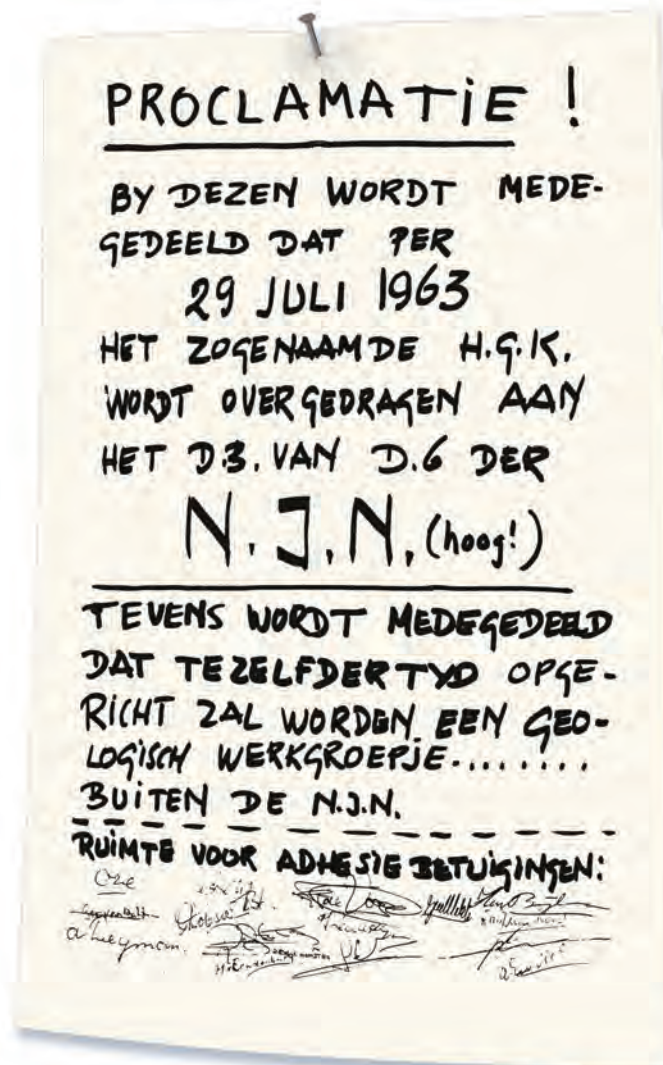
Kampmateriaal, zoals gamellen (grote pannen), werd van de landelijke NJN geleend, evenals een grondboor met stangen (schroefdraad) van 50 cm, die makkelijk per fiets mee kon. En natuurlijk werd het jongerenavontuur niet gemeden. Naburige NJN-zomerkampen werden door ons nogal eens in de nacht aangevallen om de vlag mee te nemen of alle 45 fietsen op slot te zetten en de sleuteltjes in één monsterzakje achter te laten. Uit een NJN-kamp in het Woold werd eens iemand ontvoerd. Dat was Menco van de Wal, die het zo leuk vond bij ons dat hij lid is gebleven. Dat gaf moeilijke naweeën, want de NJN-organisatie merkte zijn verdwijning pas een dag later. Hoe moet je dat nu verantwoordwoorden? Dat werd een zware discussie op een NJN-congres. Ed de Vogel is ooit samen met een lid van het Geologie-kader naar Zuid-Limburg gelift om daar een NJN-kamp te 'bezoeken'. Ze kwamen terug met de gamellenset, die bij zonsopkomst onder het oog van de kampdeelnemers was meegenomen. Er werd geen achtervolging ingezet!

Uiterst leerzaam waren de kampavonden. De verschillende excursies brachten grondmonsters mee. Die werden zonder label in het kamp gezet en na het eten moest iedereen raden wat het was, zoals de stratigrafie, waar vandaan, enz. Voor Maarten van den Bosch persoonlijk was dit de basis van zijn verdere onderzoek in de Achterhoek. Zo zijn er nog pagina's vol te schrijven met feiten en herinneringen.

### Op weg naar verzelfstandiging

Geleidelijk aan ontstonden er dus steeds meer wrijvingen met het NJN-hoofdbestuur, want ja, er wilden mensen meedoen die de maximale leeftijd voor die vereniging al gepasseerd waren (destijds was dat dus 23 jaar). Op dat punt was het bestuur van de NJN onvermurwbaar en dat leidde in juli 1963 tot een hoogtepunt, waarop besloten werd dat het Haagse Geologiekader (HGK) zou worden opgeheven en dat die groep zelfstandig verder zou bestaan. Een en ander werd bekend gemaakt met een 'proclamatie', die op een boom werd geprikt tijdens het zomerwerkkamp van 1963 in Huppel bij Winterswijk. Die proclamatie bestaat nog steeds en het origineel bevindt zich in het Gemeente-archief van Rotterdam.

Het handschrift komt ons erg bekend voor ('t is Aries eigen handschrift, namelijk) en dat is niet zo gek, want hij was een van diegenen die destijds al 'te oud' waren, volgens NJN-begrippen. Van de vele handtekeningen onderaan de proclamatie kunnen er nog maar enkele herkend worden: Ger van Bekkum, Henk Bijlsma, H. van Eendenburg, Rob Hamstra, Eddy de Vogel, 'Arie'. Maarten staat er vast ook wel tussen, maar is niet herkenbaar, evenmin als een paar anderen.



Het allereerste begin van de toen nog naamloze WTKG. (Gemeente-archief Rotterdam)

### Oprichting

De formele oprichting van dat 'geologisch werkgroepje' vond inderdaad nog hetzelfde jaar plaats, op zaterdag 21 december 1963. De locatie was het piepkleine kantoortje van het Natuurhistorisch Museum Rotterdam waar Arie toen al een paar jaar werkzaam was, toentertijd gevestigd aan de Kastanjesingel 107, in Schiebroek (Rotterdam). Het ging allemaal weinig formeel; zo was er een handgeschreven agenda. En hoewel er ongetwijfeld veel meer mensen waren uitgenodigd om aan deze vergadering deel te nemen, laat de ook nog bewaarde presentielijst slechts zeven namen zien.

Aannemende dat alle aanwezigen die lijst hebben getekend, waren de oprichters dus: G.H.J. (Ger) van Bekkum, B. (Bart) Bender, M. (Maarten) van den Bosch, R.E. (Rob) Hamstra, A.W. (Arie) Janssen, F.J. (Frans) Janssen en E.F. (Eddy) de Vogel. Frans Janssen en Rob Hamstra zijn inmiddels overleden.

Ook de agenda van die vergadering is bewaard gebleven,

PRESENTIELIJST VOOR DE OPRICHTINGSVERGADERING VAN EEN GEOLOGISCHE WERKGROEP,  
GEHOUDEN OP HET NATUURHISTORISCH MUSEUM TE ROTTERDAM OP 21 DECEMBER 1963.

-----

Bender, Bart (B.) s.o. Agathastr. 14<sup>a</sup> R'dam, 11 tel. 48015 *Pus 6 Bender*

V. Bekkum, Ger (G.H.J.) Duivynvoordestr 43<sup>b</sup> R'dam - 3 *G.H.J. Bekkum*

Janssen, Frans (F.) Donkerslootstr. 85<sup>B</sup> R'dam 25 *F. Janssen*

Hamstra, Rob (R.E.) v. ADRICHEM WEG 507 R'dam - 0 *R. Hamstra*

de Vogel, Edou (E.F.) Riuwlaan 42 Vlaardingen *E. de Vogel*

v.d. Bosch, M. Otkernootstraat 109, Dan Haag *M. v.d. Bosch*

Janssen, A.W. E. Sassenburgsingel 42a Rotterdam - 6 *A.W. Janssen*

LINKS: Presentielijst van de oprichtingsvergadering op 21 december 1963.

(uit 't Gemeente-archief Rotterdam)

ONDER: Agenda van de oprichtingsvergadering, 21 december 1963

(Gemeente-archief Rotterdam)

alweer in een bekend handschrift. Formele notulen zijn er nooit gemaakt, maar uit aantekeningen op de agenda kan wel het een en ander worden afgeleid.

Drie personen, Peter Leeuwangh (inmiddels ook overleden), Peter Buurman en Martin Cadée, hadden zich helaas afgemeld. Nadat Maarten van den Bosch in het kort een overzicht had gegeven van de aanleiding tot deze oprichting werd er uitgebreid over allerlei punten gediscussieerd: vorm en naam van de 'werkgroep', waarbij opvalt dat het woord 'vereniging' kennelijk niet is gevallen en ook dat er geen besluit werd genomen over de formele naam.

Een suggestie was 'Stratigrafische Werkgroep' en 'Stratigraphica' als mogelijke naam voor een blad. Verdere onderwerpen waren contributies, leden en donateurs, het eerstkomende werkkamp (1964), de aanschaf van gereedschappen, en, tamelijk uitvoerig, over een tijdschrift. Daarbij valt voor het eerst de naam 'Mededelingen', als 'Mededelingen van de Stratigrafische Werkgroep'. Niemand was daar trouwens erg gelukkig mee. Over het aanvragen van subsidies werd, heel verstandig, gezegd: 'eerst resultaten laten zien'. De ambities waren best groot. De contributie werd al onmiddellijk als 'Hoog!' omschreven en er werden gelijk al bedragen genoemd die tijdens dezelfde vergadering nog weer werden verhoogd. Die bedragen zijn ook inderdaad tijdens de beginjaren als zodanig gehanteerd.

In plaats van een reglement vond men gewoon een paar afspraken, zoals over bestuurskwesties, stemmingen en materiaalaankopen wel voldoende. En verder werd een 'ledenselectie' nodig geacht: introductie door twee leden! Dat principe is echter in de praktijk nooit gehanteerd. Ook werd er niet diepgaand over een 'doelstelling' gesproken: kennelijk was die voor iedereen wel duidelijk.

Opvallend aan deze agenda is dat er blijkbaar ook niet verder is gesproken over een verdeling van bestuurstaken. In de

21-12-1963  
AGENDA VAN DE  
OPRICHTINGSVERGADERING

0 opening

1. Ongekomen stukke

a. Peter Leeuwangh  
b. Peter Buurman  
c. Martin Cadée

2. Maakte G.H.J. Bekkum, om aanleiding tot separatie Dabellony van de nieuwe werkgroep

3. Vorm: Werkgroep + administratieve redactie Rotterdam  
Naam: Werkgroep Stratigrafische Werkgroep  
Blad: Stratigraphica

4. Contributie Hoog!

3 v. Werkende leden, met bonus f. 20 - 30  
" " " wel bonus f. 25 - 30  
studerende, soldaten e.d. half geld  
donateurs: min. f. 25 - na jaar peccaten f. 100  
max. bij f. 400

5. Kamp: Winklaar, 1-15 aug.  
niet in tenten, maar op stoel.  
Eetkosten half, tafels.  
Kookop, aanvoer, pannet e.d. kunnen gelend worden

6. Tijdstijft  
Eenmalige uitval: (Mededelingen) of Stratigraphica  
daarna: 100 roepstukken: Stratigraphica  
waarsom geant als geld verschuldigd.  
Verplichting inkopen.

7. Gereedschap veel geld nodig  
jansen, schoppen, spade, emmers, saven ad.  
Kampmateriaal, bijl.

8. Subsidies eerst resultaten laten zien  
dan aanvragen

Op ongeveer dezelfde plaats als die van '62 (Eibergen-Ticheloven), werd een grotere ontsluiting gemaakt.  
*(in wat nu het hogere deel van de Laag van Miste wordt genoemd)*  
 Let op de verbeterde techniek: zelfgefabriceerde driepoot met fietswiel voor het takelen van de emmers! De dame links is Loekie Zuurhout, rechts daarvan Ronald Peteroff, onderin Wim Kuiper. Links één van de kinderen uit de buurt. WTKG-werkkamp Winterswijk-Huppel, 1964.



praktijk ging het zo dat Maarten van den Bosch de functies van geologisch secretaris en penningmeester op zich nam, en Arie Janssen die van voorzitter, secretaris en redacteur. De laatstgenoemde functie heeft hij trouwens tot 1991 (dus gedurende 27 jaar) gehouden, vanaf 1987 bijgestaan door John Jagt, die het daarna van hem overnam. Op de eerste echte ledenvergadering in 1965 werd Jan G.B. Nieuwenhuis (inmiddels helaas ook overleden) bij acclamatie als penningmeester 'aangesteld' (1965-1971). Ook de functie van voorzitter werd na enkele jaren vervuld, en wel door Dirk van der Mark (1967-1973). Drie jaar later werd Martin C. Cadée de eerste echte secretaris (1970-1986). Geleidelijk aan werd het ook min of meer traditie dat het voorzitterschap voor een aantal jaren door een beroepsgeoloog werd vervuld. We noemen hier de namen van Peter Buurman, Poppe de Boer, Bert van der Valk, Cor Montagne, Willem Renema en, ad interim, Frank P. Wesselingh.

Maar voordat de WTKG officieel verder kon moest de status van rechtspersoon worden verkregen. Dat kon alleen in de vorm van een vereniging. Door Maarten van den Bosch en Cor Karnekamp werden statuten en een huishoudelijk reglement opgesteld naar model van de NJN. Dat stond erom bekend het verenigingskarakter en de vergaderstructuur goed en democratisch te regelen. Nadat dit door de algemene vergadering en bij Koninklijk Besluit was goedgekeurd en in de Staatscourant gepubliceerd, was de Vereniging 'Werkgroep voor Tertiaire en Kwartaire Geologie' formeel een feit. Dat was op 15 januari 1968 en in 1979 volgde registratie bij de Kamer van Koophandel.

#### Tijdschrift en verdere ontwikkeling

Omdat er tijdens de oprichtingsvergadering geen besluit was genomen over de naam van de werkgroep, was er een probleem bij het uitbrengen van de eerste aflevering van de Mededelingen. Dat eerste stukje van de naamgeving was



De Berini-bromfiets van Maarten van den Bosch, opgetuigd met boorstangen, motorpomp, zeef en slangen, op weg voor de opgraving Eibergen-Ticheloven. WTKG werkkamp Winterswijk-Huppel, 1964

gelukkig wel al beslist op 21 december 1963. Het zal wel in overleg gegaan zijn, in ieder geval met Maarten, maar de naam van de club werd in de eerste aflevering van dat tijdschrift gebracht als: (Mededelingen van de) 'Werkgroep voor Tertiaire en Kwartaire Geologie', Zover bekend heeft niemand daar ooit bezwaar tegen gemaakt, en dus bestaat die naam na 50 jaar nog steeds als zodanig, gemakshalve afgekort tot WTKG.

Die eerste aflevering van Mededelingen verscheen al in maart 1964 en bevatte onder andere een duidelijke omschrijving van de doelstellingen. Ze werd datzelfde jaar nog gevolgd door drie andere afleveringen, met een totaal aantal pagina's van 58. Alles ging destijds uiteraard in eigen beheer. De sten-

cils werden ingeklopt op een oude Olivetti-schrijfmachine van het Rotterdamse museum, en het afdraaien ervan kon in eigen beheer bij Maarten van den Bosch, die dat ook nog enkele jaren voor de NJN heeft gedaan. Vier keer per jaar werden de afleveringen 'vergaard', geniet en verzonden vanuit de expositiezaal van het Rotterdamse museum. Er zijn daar heel wat rondjes gelopen rond de in de vensterbanken uitgesorteerde aparte pagina's. In de derde aflevering van 1964 wordt voor het eerst een 'Lijst van leden, donateurs en abonnees' geplaatst, die dan al 33 namen omvat en waarin de namen van alle zeven oprichters nog voorkomen. In datzelfde derde nummer werden voor het eerst afbeeldingen opgenomen, bestaande uit apart ingeplakte foto's. In aflevering 4 werd de allereerste jaarvergadering van de WTKG aangekondigd. Een uitvoerig verslag daarvan verscheen in nummer 2 van de tweede jaargang. Eén van de oprichters, Bart Bender, werd in de eerste aflevering van 1965 alweer afgevoerd van de ledenlijst, vermoedelijk wegens wanbetaling. Bart was ook nooit ècht in geologie geïnteresseerd; hij is beeldend kunstenaar geworden en maakt nu prachtige beelden in hout, steen en brons.

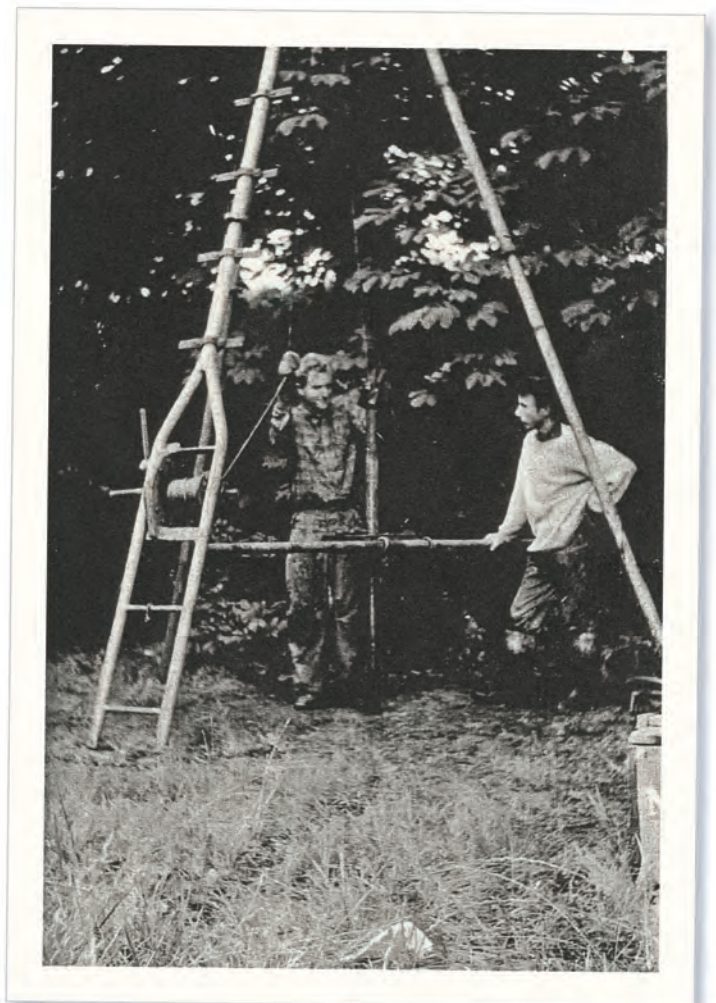
De oplage van de eerste jaargang was 75 exemplaren, die ter kennismaking behalve aan de betalende leden ook aan vele anderen gratis werd toegestuurd. Die primitieve eerste exemplaren zijn nu erg zeldzaam. Ook van de hierna vol-

gende jaargangen waren te weinig exemplaren beschikbaar door het toenemende ledenaantal. Er werd in 1970 besloten om de eerste zes jaargangen integraal te herdrukken in een oplage van 100. Hoewel sommige van de oude stencils nog bruikbaar bleken, typte de redacteur wederom een enorm aantal stencils vol op dezelfde Olivetti-schrijfmachine, stinkend zijn best doend om dezelfde regelvulling te handhaven en de oorspronkelijke typfouten óók in de nieuwe druk aan te brengen (en ongetwijfeld weer een paar nieuwe te maken ook). Die herdruk had groot succes en was binnen de kortste keren ook weer uitverkocht.

Die eerste jaargangen bevatten verenigingszaken zoals ledenlijsten en bestuursmededelingen. Ze gaven vooral goed blijk van de actuele activiteiten van de groep: berichten over nieuwe ontsluitingen, voortgangsrapporten van onderzoeken in de omgeving van Winterswijk en vooral ook bij Antwerpen. Het was de gouden tijd met tal van ontsluitingen rond die stad bij de aanleg van de Kennedy-tunnel (die



BOVEN: De zeer bescheiden voorpagina van de allereerste aflevering van de Mededelingen WTKG, maart 1964.



RECHTS: Diepe puls boring te Dingden (Königsmühle), einddiepte 37,60 m. Links Maarten van den Bosch en rechts Dirk Nolf. WTKG werkkamp Winterwijk, 1966.

toen nog bij gebrek aan een echte naam de 'E3-Scheldetunnel' werd genoemd) en de rondwegen, en natuurlijk de verschillende havenuitbreidingen daar. Dergelijke berichten gaven blijk van de doelstelling van de Werkgroep: 'het leveren van een positieve bijdrage aan de kennis van ...'. En hoewel de meest actieve deelnemers van die groep geen van allen een academische geologie-opleiding hadden gevolgd werd er toch wel degelijk zo het een en ander gepresteerd. De beste blijken daarvan zijn de vele, ook latere publicaties over de Achterhoek, over Dingden, over rectificatie van de in de vakliteratuur fout geïnterpreteerde stratigrafie van de Belgische mioceen-lagen en de diverse detail-publicaties over die afzettingen. Nog weer later verscheen de serie publicaties over de stratigrafie en paleontologie van de Belgisch-Limburgse oligoceen-afzettingen, met daarbij als hoogtepunt de introductie van de Atuatua Formatie, een ludieke naam die best bestaansrecht had, maar die door de Vlaamse geologie-professionals natuurlijk niet kon worden geaccepteerd...

Het mag natuurlijk zeker niet onvermeld blijven, dat sinds 1979 onze vereniging ook een tweede tijdschrift uitbrengt, onder de óók ludieke naam Afzettingen van de WTKG, verschijnend in vier afleveringen per jaar. Het ontstond op initiatief van Rieja van Aart en Leonard Vaessen, die er samen in de beginjaren ook de redactie van voerden. Hierin worden tegenwoordig de bestuurmedelingen, zoals jaarverslagen en dergelijke gepubliceerd en verder korte artikelen over geologische onderwerpen. Het wat minder wetenschappelijke en meer actuele karakter maakt deze uitgave bij de meeste leden trouwens zeer populair!

In later jaren werd steeds minder over geologisch onderzoek door de vereniging zelf gepubliceerd in de Mededelingen/Contributions, maar kwamen particulieren en auteurs van buiten veelal in focus. Het karakter veranderde en de kwaliteit van het aanvankelijk best wel primitieve gestencilde blad nam geleidelijk toe, zowel in typografisch opzicht (in 1978 werd het stencilprocedé verlaten en werd overgegaan op 'echt' drukwerk), als ook op wetenschappelijk niveau, doordat steeds meer vakgeologen en anderen van buiten de WTKG de Mededelingen als bruikbaar medium gingen beschouwen. Meer en meer artikelen werden in het Engels geschreven en de naam werd dan ook in 1990 geïnternationaliseerd tot Contributions to Tertiary and Quaternary Geology. In het jaar 2002 werd een samenwerkingsverband gerealiseerd met onze Engelse zustervereniging, de Tertiary Research Group, en het tijdschrift werd omgedoopt tot Cainozoic Research. Hierin werden de bestaande tijdschriften Tertiary Research en Contributions WTKG gebundeld, en onder deze naam wordt het tot op de dag van vandaag gepubliceerd.

Het karakter van de vereniging zelf is inmiddels echter wel enigszins veranderd. Van de oorspronkelijke doelstelling, 'het leveren van een positieve bijdrage aan de kennis van ...', is niet zo gek veel meer overgebleven, en deze is feitelijk alleen nog herkenbaar in de activiteiten van individuele leden. Verzamelactiviteiten op grote en soms zelfs zeer grote schaal die heel veel verzamelaars aantrekken,

zoals te Mill-Langenboom en vooral in Winterswijk-Miste, maar ook de verenigingsexcursies naar fossielen-verzamelaarsplaatsen, veelal in het buitenland, bepalen grotendeels het verenigingskarakter, naar onze mening enigszins te veel. Weinig leden hebben nog enige ervaring met een handboor, of zijn in staat een eenvoudige profielopname te maken. Naar onze mening ligt hier een schone taak voor het huidige en voor toekomstige besturen van de WTKG.

#### Geraadpleegde literatuur

- Nieuwenhuis, J.G.B., 1997. Inventaris van het archief van de vereniging Werkgroep voor Tertiaire en Kwartaire Geologie 1963-1996. – Rotterdam (Gemeentelijke Archiefdienst Rotterdam), 16 p.  
 Selachii, orgaan van het Geologiekader van de NJN, vol. 1(1) (1960) - 4(1) (1963).

<sup>1</sup>Maarten van den Bosch, Vredenseweg 23, 7101 LK Winterswijk, email: bo50700@concepts.nl

<sup>2</sup>Arie W. Janssen, Zeeweg 161, 2224 CE Katwijk ZH, email: ariewjanssen@gmail.com